

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi bedst udnytter vores fangst af laks til indenlandsk konsum

(Medlem af Inatsisartut Karl Lyberth, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Medlem af Inatsisartut Karl Lyberth har fremsendt forslag til forespørgselsdebat om, hvordan Grønland bedst udnytter fangsten af laks til konsum på hjemmemarkedet. Forslagsstilleren bemærker, at indhandlingsstederne tilsyneladende ser med stor interesse på forarbejdning af laks. Af den grund kunne der med fordel øremærkes en kvote til disse fabriksanlæg.

Indledningsvis vil Naalakkersuisut medgive, at spørgsmålet om fiskeri efter laks er et særdeles relevant emne. Ikke mindst set i lyset af debatten omkring selvforsyning af det grønlandske samfund med grønlandske produkter.

Rådgivningen for laksebestanden gives af bl.a. ICES via Grønlands Naturinstitut og drøftes i organisationen NASCO, hvor Grønland har tilsluttet sig en treårig aftale om forvaltning af bestanden. Grønlands Naturinstitut har oplyst, at den nye biologiske rådgivning forventes at foreligge i løbet af foråret 2012. Når den biologiske rådgivning er modtaget, så skal Grønland forhandle en ny aftale om forvaltning af laksebestanden på NASCO's årsmøde i starten af juni måned. En evt. ny aftale vil være gældende fra 1. august i år.

I henhold til den nuværende aftale i NASCO, så kunne Grønland fra 1. august til 31. oktober 2009-2011 udelukkende fiske laks til eget internt behov, det vil sige et såkaldt subsistensfiskeri. Subsistensforbruget er tidligere anset til at ligge på omkring 20 tons laks, hvilket ikke er et maksimum eller et kvoteloft. Eksport af laks har fortsat været forbudt.

Som nævnt ser jeg meget gerne en større grad af selvforsyning med grønlandske produkter. I den forbindelse kunne laks være en oplagt mulighed. Jeg er af den opfattelse, at der i øjeblikket allerede er en betydelig selvforsyning af laks, idet der de senere år er rapporteret fangster på mellem 25 og 40 tons årligt. Såfremt der behøves yderligere muligheder for afsætning af laksen, er jeg indstillet på at se nærmere på det foreliggende regelsæt. Dog vil jeg gerne understrege, at der er en klar begrænsning for så vidt angår det kommercielle fiskeri og eksport, idet den foreliggende biologiske rådgivning ikke er særlig positiv.

Regelsættet vedrørende fiskeri efter laks findes i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 10. august 2002 om fiskeri efter laks. Denne bekendtgørelse kan evt. ændres eller præciseres, såfremt der skal etableres en kvote med henblik på internt konsum på hjemmemarkedet.

Afslutningsvis skal det også nævnes, at KNAPK i 2002 indgik en aftale med organisationerne NASF (North Atlantic Salmon Fund) og ASF (The Atlantic Salmon Federation). Aftalen har til formål at undgå kommercielt fiskeri efter laks på havet, men også at begrænse fiskeriet som helhed. Ifølge aftalen kan fiskere, som opgiver fiskeri efter laks få penge gennem fonden til omlægning af dette fiskeri. Aftalen er forlænget flere gange, og selvom den nuværende udløber med udgangen af 2013, har KNAPK oplyst at aftalen er blevet opsagt. NASF og ASF har som udgangspunkt interesse i udlejning af rettigheder til fiskeri efter laks til turister i hjemlige elve/floder.

Med disse ord vil jeg give ordet videre og håber på en konstruktiv debat i Inatsisartut.